

Podivín krácel po chodbě jako Rambo a norel

V sobotu byli ještě šťastná rodina, v neděli 17. února brzy ráno ovšem přišli o to nejcennější – o své vlastní děti. Výbuch plynu v domě č. 39 na ulici 6. května ve Frenštátě pod Radhoštěm rozmetl tříposchodový dům.

Mladí rodiče stačili z hořícího domu uniknout, dvě malé děti zůstaly pod zřícenou střešou. Hasiči je našli až téměř o 24 hodin později.

Tragédií podtrhuje, že jejich

otec se chvíli po výbuchu potkal na chodbě s hořícím podivínem, zřejmým pachatelem ohnivého pekla.

„On se jen smál a celý se klepal“

„Najednou se vynořil, krácel jako Rambo proti mně a hořel. Křičel jsem na něj: „Ty hajzle, zabil jsi nám děti!“ On se smál a řval: „Neměli jste si se mnou nic začínat!“ Tento okamžik mi

zůstane do smrti v paměti. Pořád uvidím jen jeho ksicht. Byl to výjev jako z hororu,“ svědčil se deníku Blesk muž.

Muž v rozhovoru pro deník ještě dodává: „Vzal jsem plotnu ze stěny a šel proti němu. On se ale jen klepal.“

Rodiče skončili v péči lékařů. „Je to obrovská tragédie, které se ale dalo určitě zabránit,“ řekla Právu babička dvou zemřelých dětí Sylva K.

Také ona je přesvědčena, že to udělal Antonín Blažek úmyslně. „Co vám k tomu mám říct? Mrzí mě, že se ty problémy neřešily. Ale to už víte i od jiných lidí,“ hovořila babička.

Psychicky jsou úplně zlomeni

Kolem domu, kde ještě před necelým týdnem žil její syn s manželkou a se dvěma dětmi, chodí každý den. „Musím, právě

před chvílí jsem kolem toho domu šla. Je to bolestný pohled, ale musím to zvládnout,“ lčila plačky žena. „Syn i snacha jsou na tom fyzicky dobře, ale psychicky jsou naprosto zlomení,“ dodala smutným hlasem.

V troskách domu zemřelo nejméně pět lidí. Dalších 11 skončilo v nemocnicích, lidé z přízemního bytu naproti bytu Antonína Blažka jsou v kritickém stavu. „Ten manželský pár, co bydlel

v přízemí, jsem znala velmi dobře. Byli to velmi milí a nekonfliktní lidé. Manžel s tím pánem pracoval a občas spolu zašli na pivo,“ řekla žena, která manželský pár velmi dobře znala.

Blažka si nevybavuje, ale také ona potvrdila, že si na něj lidé stěžovali. „To už delší dobu. Dělal lidem schválnosti. Znali jsme z toho domu všechny. Měli jsme tam kamarády, známé. Je to katastrofa,“ uvedla. (tom)

Jako by se celý byt posunul, vzpomíná žena z druhého patra

Denisa Tělaříková

Rodina Beáty H. je bohužel jedinou, která bez vážných zranění a ztrát na životech přežila strašlivý nedělní výbuch panelového domu ve Frenštátě pod Radhoštěm.

Čtyřicetiletá žena se svým dvaadvaceti letým manželem zde žili v bytě napravo ve třetím podlaží mnoho let se svými dvěma syny, kterým je 14 a 17 let. Mnoho let trpěli psychický teror ze strany problematického souseda Antonína Blažka a báli se, že s domem či nájemníkům něco provede.

Pak přišlo osudové ráno 17. února, kdy se členové této rodiny podruhé narodili. Čím si museli projít a jak se zachránili, Právu zprostředkovala Martina, Beátina nejbližší kamarádka, která rodině nyní pomáhá, protože postižená žena, jak vzkázala, zatím nemá sílu o strašném zážitku sama hovořit.

Rodinu podle ní probudil v neděli ráno ohlušující výbuch a okamžitě je všechny napadlo, že problémový soused, který jim tak dlouho vyhrožoval, něco vyvedl.

„Podvědomě tušili, že něco udělal, snažili se proto co nejrychleji dostat z bytu. Jenže všude byla tma a měli divné pocity, jako by se celý byt nějak posunul. Zachránil je mobil, který měl starší ze synů v posteli pod polštářem. Tím si svítili na cestu a snažili se ze zadního pokoje

najít únikovou cestu do kuchyně. Tam, kde měl být roh pokoje, ale byly sutiny. Nakonec se jim to podařilo a z kuchyně je pak všechny vyprostili oknem hasiči. Kdyby ale zůstali v zadním pokoji, tak by se k nim záchrana nedostala. Ujít tu cestu poničeným bytem ale bylo hodně náročné,“ popisovala Martina P.

Zachránil je mobil, kterým si svítili na cestu

Dodala, že když její kamarádce Beátě celá ta záležitost došla, tak se psychicky zhroutila.

„Dlouho jsme si o tom povídaly. Je hrozné, jak to v tomhle státě funguje. Celé roky se s tímto člověkem nic nedělalo. Až teď, když se stala taková tragédie, tak to všichni začali řešit. Několikrát opakovaně jsem s ní byla na policii řešit problémy s panem Blažkem, nikdy jsme ale nepochodily. Navíc právě proti jejich rodině byly soudovody útoky největší, jelikož manžel Beáty byl i jednatel domu, a vybíral od pana Blažka peníze za byt. Psychicky vyčerpaní z problémového nájemníka byli ale i ostatní obyvatelé domu,“ popisovala žena.

Rodina už nechce bydlet v paneláku

Beátina rodina je na tom nyní psychicky tak špatně, že už si nedokáže představit znovu byd-

Byt, v němž rodina bydlela

Foto HZS MŠL, Martin Tělařík

Dům, ze kterého prchala Beáta se svou rodinou.

let v panelovém domě. „Město se nabídl, že jim zajistí nové bydlení. Problém je ale v tom, že oni se už bojí znovu bydlet v paneláku. Obávají se nových sousedů. Nejlepší by pro ně určitě bylo, kdyby si mohli třeba opravit nějaký starší rodinný domek a žili v ústraní sami. To se vše ještě uvidí,“ shrnula přítelkyně rodiny.

Paní Beáta se nyní snaží najít

si cíl, aby překonala psychickou krizi, chce se proto zaměřit na dokončení studia na Vysoké škole podnikání v Ostravě (VŠP). Za pár měsíců totiž měla odevzdat svou bakalářskou práci a udělat státnice v kombinovaném studiu tříletého bakalářského oboru podnikání. Ale nejenže se svou rodinou přišla o střechu nad hlavou a veškerý majetek, v nenávratnu zmizela

i její rozpracovaná bakalářská práce a další studijní materiály. Vedení VŠP však přišlo s tím, že jí pomůže jak s dokončením studia, tak i finančně.

„Naše studentka i členové její rodiny měli velké štěstí, že tu hroznou katastrofu ve Frenštátě pod Radhoštěm přežili s lehkými zraněními. Snažíme se s ní nyní zkontaktovat a informovat ji o tom, že jsme na škole pro ni

a její rodinu spustili sbírku. Navíc samotná škola pro ni schválila jednorázový finanční dar,“ sdělil Právu Pavel Šmíd, který je manažerem pro komunikaci VŠP. Dodal, že škola studentce navíc nabídne individuální studijní plán, aby mohla udělat státnice i odevzdat svou bakalářskou práci do konce letního semestru.

Nápad se sbírkou přišel od spolužáků

„Finanční dar, jehož výši nechceme zveřejňovat, jí společně s výtěžkem ze sbírky předá rektor školy,“ upřesnil Šmíd s tím, že sbírka skončí 28. února.

S nápadem vytvořit sbírku přišel jeden ze spolužáků paní Beáty, která studuje na pobočce VŠP v Novém Jičíně. Pokladničky jsou umístěné na ostravské i novojičínské pobočce vysoké školy.

Podle recepční ostravské pobočky VŠP však na jejich studentku nepřispívají do pokladničky jen zdejší vysokoškoláci. „Chodí i lidé zvenku, kteří nemají se školou nic společného. Zrovna před chvílí tady byl jeden starší pán-a přispěl celou tisícovkou,“ prozradila.

Podle Marty P. je Beáta s rodinou škole, spolužákům i dalším lidem vděčná za to, že se jim snaží finančně i jakkoliv jinak pomoci. „Až se dá psychicky dohromady, tak jim chce poděkovat i osobně,“ upozornila kamarádka frenštátské rodiny.